

1901 Olsen, O

3 Sange,

forfattet af O. Olsen, Trondhjem.

Jesús, o hør,
Lyt til min bøn naar jeg raaber til dig,
Luf op din dør,
O lad din naade nu tilflyde mig
Givt i mit øre
At du paa Bønnen vil høre.

Frelsermand god,
Lad mig faa ligge som barn i dit skød,
Ren i dit blod.
Mæt mig hver dag med dit himmelske brød,
Da har jeg hvile,
Og kan i forgerne smile.

O, hvilket navn,
Jesús min frelser, min konge og Gud.
O, hvilken faavn,
Der kan jeg ligge som skjønneste brud,
Kenset og smykket,
Op til hans Hjerte bli trykket.

Jesús, min ven,
O, bær mig daglig paa skulderen din,
Vand den mig send,
Som kan mig læsse med brød og med vin,
Indtil jeg kommer,
Hjem til den evige sommer.

V box 30:874

Jesús, o her,
Lad dine engle nu ledtage mig,
Og naar jeg dør,
Vil jeg min sjæl overgive til dig.
Da faar jeg hvile,
Hjerte, hvad ønsker du mere.

Salige hjem,
Som er beredt for at modtage mig.
O, før mig frem,
Saa skal jeg prise og lovsynge dig,
Lammet, o lammet,
Som har til brud mig annammet.

Mel.: Om hele verden her jeg kunde eie.
Jeg har en ven, som mig ved haanden leder,
Til denne ven jeg daglig gaar og beder,
Og denne Ven han heder Jesus Krist,
Han er min frelser, det er sandt og vist.

Skal han bli din, da maa du dig forandre,
Da maa du bort fra brede veien vandre,
Du maa din synd bekjende lige ud,
At du kan sige: Herre min og Gud.

Nu staar han her, udbreder sine arme,
O, luk ham ind, nu vil han sig forbarne,
O se, han holder Naaden i sin haand,
Som kan dig fri fra alle syndebaand.

Du er som Adams barn af synden faaret,
Men Jesus har dig nu til brud udtaaret.
Kom hjem, kom hjem at faa din brudekrans,
Kom hjem, kom hjem for evigt at bli hans.

Du kan ei trives uden brude-smykke;
Thi uden Jesus findes ingen lykke.
Men har du ham, da er jo Himlen din,
Og Jesus siger: Du er ogsaa min.

O, hvilken glæde udi bryllups-huset,
Naar vi faar se vor brudgom, som er lyset,
Og alle hjerter slaar i Enighed,
Og kaster sine kroner for ham ned.

O, du Guds lam, naar vil du hjem mig hente,
Du ser jeg daglig gaar og paa dig vente.
Jeg ved du kommer snart og gir mig bud,
O bryllupsdag, nu blir jeg Jesu brud.

Egen melodi.

Jeg har en ven, en trofast hyrde,
Som vogte vil mig dag og nat,
Han baaret har min syndebyrde,
Og er mit hjertes bedste stat.
Jeg hviler trygt udi hans saar,
Og i hans kraft jeg alt formaar.

Naar jeg er syg er han min læge;
Thi han forbinder mine saar.
Jeg ved hans bord mig vederkvæge;
Thi ud og ind hos ham jeg gaar.
Han er den salvede Guds søn,
Og jeg er nu hans smertes løn.

I denne ven jeg har en flippe,
Hvor jeg kan hvile med min nød.
Og denne ven jeg ei vil slippe,
Hos ham jeg blir i liv og død.
Han vil mig bære paa sin ryg,
Og derfor er jeg evig tryg.

Han er min fæstning, som mig redder,
Naar fienderne stormer frem.
Og midt igjennem sorg og glæder,
Jeg stævner mod Jerusalem.
Jeg ønsker ikke verdens spot;
Thi Jesu Naade er mig nok.

